

Sygnatura akt VII U 1328/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Rej-Żuk

Protokolant: Rafał Wyrwa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 stycznia 2014 r. w J.

odwołania W. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 20 lipca 2012 r., znak: (...)

w sprawie W. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do renty rodzinnej z ubezpieczenia wypadkowego

odwołanie oddała.

Sygn. akt VII U 1328/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20.07.2012 r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie przepisów ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz.1322 ze zm.) odmówił W. B. prawa do renty rodzinnej z tytułu wypadku przy pracy po zmarłym A. B. z uwagi na to, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 06.07.2012 r. nie ustaliła związku przyczynowego śmierci męża wnioskodawczynie z wypadkiem przy pracy z dnia 21.11.1992 r.

Wnioskodawczynie W. B. odwołała się od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę i przyznanie na swoją rzecz renty rodzinnej z ubezpieczenia wypadkowego. W uzasadnieniu podniosła, że organ rentowy błędnie uznał, iż śmierć jej męża nastąpiła bez związku z urazem głowy doznanym podczas wypadku przy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie. Powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, w którym nie stwierdzono związku przyczynowego pomiędzy zgonem a wypadkiem przy pracy męża wnioskodawczynie, organ rentowy wskazał, że brak jest podstaw do przyznania prawa do renty rodzinnej z ubezpieczenia wypadkowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Mąż wnioskodawczynie – A. B. urodzony (...) był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 21.11.1992 r. na stałe.

A. B. zmarł (...)

/bezsporne/

W dniu 08.05.2012 r. wnioskodawczyni W. B. złożyła wniosek o rentę rodzinną po zmarłym A. B. podnosząc, że śmierć ubezpieczonego była następstwem wypadku przy pracy.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 13.06.2012 r. nie ustalono związku śmierci A. B. z wypadkiem przy pracy.

Komisja lekarska ZUS w dniu 06.07.2012 r. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika o braku związku śmierci A. B. z wypadkiem przy pracy z dnia 21.11.1992 r., w związku z czym decyzją z dnia 20.07.2012 r. odmówiono W. B. prawa do renty rodzinnej z ubezpieczenia wypadkowego.

/dowód: wniosek z dnia 08.05.2012 r. – k.1 akt rentowych ZUS, t.II;

orzeczenie z dnia 13.06.2012 r. – k.13 akt rentowych ZUS, t.II;

orzeczenie z dnia 06.07.2012 r. – k.19 akt rentowych ZUS, t.II;

decyzja z dnia 20.07.2012 r. – k.20 akt rentowych ZUS, t.II/

Brak związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy śmiercią A. B. a wypadkiem przy pracy z dnia 21.11.1992 r.

/dowód: opinia kardiologiczna z 02.01.2013 r. z opinią uzupełniającą – k.19 i k.55;

opinia psychiatryczna z 10.04.2013 r. – k.34-35;

opinia neurologiczna z 21.06.2013 r. – k.46-47/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie mogło zostać uwzględnione.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 8 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz.1322 ze zm.), z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej członkom rodziny zmarłego ubezpieczonego lub rencisty uprawnionego do renty z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta rodzinna.

Zgodnie z art.17 ust.1 ww. ustawy, przy ustalaniu prawa do renty rodzinnej, do ustalenia wysokości świadczenia oraz jego wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Stosownie do art.17 ust.5 ustawy wypadkowej, renta rodzinna z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje uprawnionym członkom rodziny ubezpieczonego, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Zgodnie z art.17 ust.7, członkom rodziny rencisty uprawnionego do renty z ubezpieczenia wypadkowego, który zmarł z innych przyczyn niż wypadek przy pracy lub choroba zawodowa, przysługują świadczenia określone w ustawie o emeryturach i rentach z FUS.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy na podstawie art.17 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił W. B. prawa do renty rodzinnej z ubezpieczenia wypadkowego z uwagi na to, że komisja lekarska ZUS w dniu 06.07.2012 r. stwierdziła brak związku przyczynowego między zgonem a wypadkiem przy pracy męża wnioskodawczyni.

W przedmiotowej sprawie istota sporu między stronami sprowadzała się zatem do ustalenia, czy śmierć A. B. pozostawała w związku z jego wypadkiem przy pracy, który miał miejsce w dniu 21.11.1992 r. W związku z powyższym, w toku postępowania sądowego Sąd postanowił podjąć czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłych sądowych z zakresu kardiologii, psychiatrii oraz neurologii, a więc lekarzy o specjalnościach adekwatnych zarówno do rozpoznawanych u A. B. schorzeń, jak również do przyczyn śmierci wskazywanych w akcie zgonu.

Biegły sądowy kardiolog na podstawie analizy zgromadzonej dokumentacji lekarskiej stwierdził, że pod względem kardiologicznym nie ma związku między zgonem A. B. a wypadkiem przy pracy, który miał miejsce w dniu 21.11.1992 r. Biegły wskazał, że w akcie zgonu podano, iż pierwotną przyczyną śmierci był stan po zatrzymaniu krążenia, niewydolność oddechowa oraz niewydolność serca. Fakty te, w ocenie biegłego, nie pozwalają na uznanie związku zgonu z wypadkiem przy pracy sprzed 20 lat. Swoją opinię biegły stanowczo podtrzymał również po otrzymaniu dokumentacji z leczenia na Oddziale Anestezjologii i Intensywnej Terapii w L., gdzie zmarł mąż wnioskodawczynie. Podniósł, że w karcie informacyjnej leczenia z dnia (...) postawiono rozpoznanie m. in. naczyniopochodnego uszkodzenia mózgu z porażeniem czterokończynowym, co zdaniem biegłego wskazuje, że pogorszenie stanu zdrowia wynikało ze zmian naczyniopochodnych, a nie pourazowych (po urazie w 1992 r.). W dalszym ciągu biegły wskazał, że z uwagi na stwierdzane u męża wnioskodawczynie zmiany mózgowo istotna w sprawie jest także opinia biegłego neurologa.

Biegła sądowa neurolog również stwierdziła jednoznacznie, że długi okres, jaki upłynął od wypadku (20 lat) i rozpoznanie niewydolności krążeniowo-oddechowej jako przyczyny śmierci A. B. powodują, że nie można uznać wypadku z dnia 21.11.1992 r. za przyczynę śmierci w dniu (...)

Brak związku przyczynowego ujawnianych u męża wnioskodawczynie zaburzeń psychicznych, powstałych w wyniku urazu czaszkowo-mózgowego z dnia 21.11.1992 r., ze zgonem w dniu (...) stwierdził ponadto biegły sądowy psychiatra. Biegły wskazał, że opiniowany A. B. w dniu 21.11.1992 r. doznał urazu czaszkowo-mózgowego z następowym uszkodzeniem (...), co manifestowało się klinicznie zespołem psychoorganicznym, encefalopatycznym z objawami psychotycznymi. Z tych przyczyn mąż wnioskodawczynie był wielokrotnie hospitalizowany psychiatrycznie. W trakcie takiego pobytu w dniu 26.10.2011 r. doszło do utraty przytomności przez opiniowanego, który był resuscytowany, a następnie hospitalizowany w oddziałach w B.i L., gdzie zmarł w dniu (...). Jednak, w ocenie biegłego, brak jest związku przyczynowego przebytego w 1992 r. urazu ze zgonem, który nie nastąpił w wyniku ewentualnej próby samobójczej bądź zachowania wynikającego z chorobowo zmienionej psychiki z dominacją objawów psychopatologicznych.

Mając na uwadze treść wszystkich powyższych opinii Sąd przyjął, iż brak jest podstaw do uznania związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy śmiercią A. B. a jego wypadkiem przy pracy z dnia 21.11.1992 r. Sąd zważył, że w powyższym zakresie wszystkie opinie, sporządzone przez lekarzy o specjalnościach odpowiadających zarówno schorzeniom i zaburzeniom opiniowanego, rozpoznawanym u niego przed śmiercią, jak również wskazywanej bezpośredniej przyczynie zgonu pozostawały ze sobą zgodne. Zdaniem Sądu, ze wszystkich tych opinii wynika jednoznacznie, że brak jest możliwości przyjęcia, że zatrzymanie krążenia oraz niewydolność oddechowa i niewydolność serca, skutkujące śmiercią A. B., pozostawały w związku z doznany przez niego, 20 lat wcześniej, urazem mózgowo-czaszkowym i wynikającymi z niego schorzeniami i zaburzeniami. Tymczasem, co wynika z cytowanych powyżej przepisów ustawy wypadkowej renta rodzinna z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje uprawnionym członkom rodziny ubezpieczonego, który zmarł wskutek wypadku przy pracy. Członkom rodziny rencisty uprawnionego do renty z ubezpieczenia wypadkowego, który zmarł z innych przyczyn niż choroba zawodowa lub wypadek przy pracy, przysługują natomiast świadczenia określone w ustawie o emeryturach i rentach z FUS. Jak podniósł biegły sądowy kardiolog, mąż wnioskodawczynie – A. B. nie zmarł bezpośrednio z powodu doznanego w 1992 r. urazu, lecz wskutek pogorszenia stanu zdrowia, które wynikało ze zmian naczyniopochodnych, a nie pourazowych. Potwierdzeniem tego stanowiska jest opinia biegłej neurolog, która nie wskazała, aby u męża wnioskodawczynie powstały takie skutki wypadku z 1992 r., które miałyby jakikolwiek wpływ na zaistniałą u niego po 20 latach niewydolność krążeniowo-oddechową. W ocenie Sądu nawet przyjęcie pewnego prawdopodobieństwa, że przedmiotowa niewydolność wynikała, choćby częściowo, z okoliczności związanych z długotrwałym leczeniem męża wnioskodawczynie i w tym znaczeniu miała ona związek z przebyłym urazem, to jednak byłby to związek zbyt odległy i w dalszym ciągu pozostawałby bez wpływu na możliwość ustalenia związku przyczynowego pomiędzy wypadkiem a zgonem ubezpieczonego, w rozumieniu przepisów ustawy wypadkowej. Żaden z biegłych nie podnosił przy tym możliwości przyjęcia takiego założenia, stanowczo wskazując, że brak jest podstaw do uznania związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy śmiercią A. B. a jego wypadkiem przy pracy z dnia 21.11.1992 r.

Należy podkreślić jednocześnie, że wszystkie opinie sporządzone zostały przez lekarzy posiadających stosowną wiedzę specjalistyczną oraz doświadczenie, a także niezbędne umiejętności w zakresie stosowania przepisów prawa na potrzeby orzecznicze. Biegli rzetelnie, w logiczny i jasny sposób uzasadnili swoje stanowisko o braku związku śmierci A. B. z wypadkiem przy pracy. Opinie korespondowały ze sobą i wzajemnie się uzupełniały, stanowiąc wiarygodny materiał dowodowy w sprawie.

Mając powyższe na uwadze brak było podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, którą organ rentowy odmówił W. B. prawa do renty rodzinnej z ubezpieczenia wypadkowego, co skutkowało oddaleniem odwołania na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c.